

»Det er tobis og brisling, der har båret os godt igennem de sidste fire-fem måneder. Samtidig har der været godt med sildeafskær fra Scandic Pelagic. At det er gået så godt, det er bare dejligt,« siger Fish Supply Director i FF Skagen, John B. Christensen.

RIGTIG GODT TOBIS- OG BRISLINGEFISKERI:

»Fiskerne har nærmest aldrig fået så gode priser«

På trods af en virkelig dårlig start, endte årets tobis- og brislingefiskeri med at blive rigtig godt. For fiskernes vedkommende har priserne endda nærmest aldrig været bedre. Ikke desto mindre kunne sæsonen mængdemæssigt have været endnu bedre endnu. ▶

INDHOLD

Rigtig godt tobis- og brislingefiskeri: »Fiskerne har nærmest aldrig fået så gode priser«	1	Blåhvillingefiskeriet taber over 500 mio. kr. i fangstmuligheder	6	»Vi har haft en ophedet debat med DTU Aqua«	11
Tema: Bæredygtig forvaltning af havets ressourcer	4	»Fiskerierhvervet mister milliarder årligt grundet ICES' træghed«	7	Matjessæsonen: »Fuld knald på fra starten«	12
Forskergruppe stiller spørgsmålstegn ved ICES' forsigtighedsprincip.	5	»Vi vil være med til at sikre, at der er en fremtid i dansk fiskeri«	8	Skuden er vendt på Ellös	14
				Stor ros til medarbejderne i Hanstholm	16

På trods af det rigtig gode fiskeri henover sommeren, kunne sæsonen ifølge John B. Christensen være gået endnu bedre endnu, hvis kvoterne afspejlede, hvad fiskerne ser ude på havet.

Det er en tilfreds Fish Supply Director, der ser tilbage på dette års tobis- og brislingesæson.

»Vi havde et ganske miserabelt første kvartal, men så gik det lige pludselig sindssygt stærkt henover sommeren. I løbet af juni, juli og august indhentede vi det tabte. Fiskeriet på tobis har været godt, og brislingefiskeriet har været kanon godt,« siger Fish Supply Director, John B. Christensen.

Det er ikke blot hos FF Skagen, at man kan glæde sig over et godt fiskeri.

»Fiskerne kan være godt tilfredse, og det ved jeg også, de er. De har sjældent fået så gode priser for fisken som i år, og det glæder vi os over på deres vegne,« siger John B. Christensen.

Erhvervet er gået glip af 100 mio. kr.

Det er vigtigt at glæde sig over de gode mængder og fiskernes gode udbytte. Men ifølge John B. Christensen kunne mængderne have været langt bedre.

»Jeg tror, fiskerne kunne havde fanget 50-100.000 ton tobis mere. Lidt forsigtigt sagt, så er erhvervet i hvert fald gået glip af

100 mio. kroner,« siger John B. Christensen.

Han peger på, at områdeinddelingen af tobisfiskeriet fortsat skaber store frustrationer og tabte mængder råvarer.

»Vi har endnu engang været ramt af områdeinddelingen, og i år det pludselige inter-benchmark oveni. Fiskerne fortæller endnu engang, at de sejler tværs henover massevis af tobis i område 2, og ud i område 1 hvor der ingen fisk er. Det må være forfærdeligt for fiskerne at se de store mængder fisk, og så bare skulle sejle videre.

Hvad angår brisling, har de gode opfiskede mængder vist, at der er rigeligt med brisling derude. Kvoten er imidlertid ved at være opbrugt.

»Havde brislingekvoten været større, havde der været rig mulighed for at fiske videre,« siger John B. Christensen.

Lavere råvarepriser forude

Hvad der er blevet tilført af råvarer, kommer ikke dårligt igen. FF Skagen følger imidlertid markedet tæt, da der i øjeblikket er store lagre af fiskemel.

»Vi er ikke nødvendigvis bekymrede, men vi kigger selvfølgelig fremad. Udover de store lagre af fiskemel, får de høje priser nogle foderproducenter til at søge over i andre proteinkilder end fiskemel. Vi forventer derfor et fald i råvareprisen,« siger John B. Christensen.

»Det glæder os på fiskernes vegne, at de har haft så sjældent godt et udbytte i år,« siger Fish Supply Director i FF Skagen, John B. Christensen.

Hvad brisling angår, mener John B. Christensen, at det gode fiskeri kunne være fortsat noget længere, hvis kvoten havde været højere.

TEMA:

Bæredygtig forvaltning

Vi har i FF NYTs redaktion valgt, at vi vil lægge spaltepads til et større tema om-handlende bæredygtig forvaltning af havets ressourcer. Temaet vil blive foldet ud i denne udgave af FF Nyt samt fortsættes i næste udgave, der udkommer i januar 2021.

Vi har i den forbindelse været i kontakt med en række forskere indenfor fiskeri, biologi og bæredygtighed, og sammen vil de bidrage med en flersidet belysning af den bæredygtige forvaltning af havets ressourcer.

Vi mener, det er vigtigt at få diskussionen op på et højere plan. Det handler ikke bare om kvoter og indtjening for fiskerierhvervet. På et højere plan handler det om FN's verdensmål om at stoppe sult, og om fortsat at sikre, at der er nok

FMSY-PROJEKTET

- FMSY-projektet er foranlediget af en international forskergruppe, blandt andre bestående af Søren Anker Pedersen, chefbiolog ved Marine Ingredients Denmark. Projektet er ledet af Henrik Sparholt, som tidligere har været biolog i DTU Aqua i ni år og i ICES i 24 år.
- Målet med projektet var at komme med nye F_{msy} -værdier, der er mere økosystembaserede. Især samspillet mellem fødeudbud og antallet af fisk i bestanden blev inddraget i beregningerne
- Projektet er afsluttet i 2020 og resultaterne er netop offentliggjort
- Projektet er finansieret af Nordisk Ministerråd, Norsk Institut for Havforskning via Norsk Fiskeriforskningsfond, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og det danske Miljø- og Fødevarerministerium
- Yderligere info om projektet kan findes på www.fmsyproject.net

– og sund nok – mad til at brødføde verdens hastigt voksende befolkning.

Vi håber, temaet vil danne baggrund for

en mere nuanceret, oplyst og indsigtfuld debat om en bæredygtig forvaltning af havets fantastiske ressourcer.

ICES rådgivningen vs. FMSY-projektet

Vi vil i det følgende forsøge at oprids forskernes måde at udregne fiskekvoterne på i et sprog, der er til at forstå.

F_{msy} – står for det maksimale fiskeritryk, der kan fiskes med, uden at det går ud over en given bestands bæredygtighed på sigt. F_{msy} er basis for beregningen af den årlige kvote.

ICES' forsigtighedsprincip

B_{lim} – er grænsen for hvor meget, der kan fiskes af gydebestanden, uden at det går ud over tilgangen af yngel.

F – står for fiskeridødelighed/fangst, og F_{lim} er grænsen for fiskeritrykket, dvs. hvor mange fisk der må fanges, hvis det ikke skal gå ud over tilgangen af yngel på sigt, også kaldet rekrutteringen. For at være på den sikre side, bliver der lagt en forsigtighedszone omkring disse værdier. Kritikken af ICES lyder på, at forsigtighedszonen uden forklaring bliver for stor.

FMSY-projektets økosystembaserede tilgang

FMSY-projektet lægger nogle økosystembaserede faktorer oveni ICES' beregninger – for med flere data mindskes usikkerheden, og dermed behøves ikke så stor en forsigtighedszone.

FMSY-projektet tillægger helt specifikt faktoren »tæthedsafhængig vækst«: Ved udtynding af en art vokser den enkelte fisk hurtigere, bliver hurtigere kønsmoden og overlever bedre sine naturlige fjender. Det bevirker, at FMSY-projektets F_{msy} -værdier er en del højere end de nuværende brugte F_{msy} -værdier og repræsenterer virkeligheden bedre ude i havet.

af havets ressourcer

Forskergruppe stiller spørgsmålstegn ved ICES' forsigtighedsprincip

Forskerne bag FMSY-projektet, der netop er afsluttet i 2020, sætter spørgsmålstegn ved ICES's forsigtighedsprincip. Resultaterne fra projektet viser, at der i gennemsnit kan fiskes 50 % mere fra de 53 bestande, de har undersøgt – uden at det går ud over bestandenes bæredygtighed vel at mærke.

Henrik Sparholt er fiskeribiolog og leder på FMSY-projektet. Han har tidligere været ansat i ICES i 24 år og forklarer, at organisationen i mange år gjorde det rette.

»Op igennem 80'erne og 90'erne blev der overfisket, og det gik ICES ind og satte en stopper for sammen med politikere og fiskere. Problemet er, at vi nu er ved at køre lidt for meget over i den anden grøft og reelt er på vej mod at underfiske i forhold til, hvad økosystemet kan bære,« siger Henrik Sparholt, leder af FMSY-projektet. Han oplyser, at det såkaldte fiskeritryk i dag ligger på 1/3 af, hvad det gjorde i 80'erne og 90'erne. Resultaterne fra FMSY-projektet viser, at man kun skal ned på knap 2/3 af fiskeritrykket.

»Det er med fiskebestande som med

Fiskeribiolog og leder af FMSY-projektet, Henrik Sparholt, har tidligere været ansat i ICES i 24 år. Han mener, at vi er gået fra tidligere tiders overfiskeri til reelt at underfiske i forhold til, hvad økosystemet kan bære.

gulerødder i haven – de vokser bedre, når de bliver udtyndet,« forklarer Henrik Sparholt som argument for, at der generelt kan fiskes en større kvote på en given bestand, uden at det går ud over bæredygtigheden i bestanden.

Stoppede i ICES for at kæmpe for mere retvisende rådgivning

Henrik Sparholt stoppede sit virke i ICES i 2016, efter i årevis at have kæmpet for, at ICES gjorde op med den herskende tilgang om, at der stadig er overfiskeri.

»Det er ikke nemt at ændre veletablerede rutiner i så kæmpestor en organisation. Det er som om, at mange forskere i ICES stadig tror, der er overfiskeri. Jeg valgte at springe fra og kæmpe ad anden vej, og det er dejligt at have sam-

let så stor en gruppe af kompetente forskere fra den nordlige halvkugle,« siger Henrik Sparholt.

Forskningsbaseret eller politisk forsigtighed?

Søren Anker Pedersen er chefbiolog ved Marine Ingredients Denmark og ligeledes medlem af FMSY-projektet. Han stiller spørgsmålstejn ved, hvorvidt den uforklarede overforsigtighed i ICES kommer fra politisk hold.

»ICES er generelt lidt forsigtige i forhold til, hvad de rent videnskabeligt har belæg for. Det er et spørgsmål, om det skyldes EU-Kommissionens forsigtighed i forhold til miljø, fordi der er andre interesser inde over end bare ren fangst. Hvis EU-Kommissionen vil have politisk forsigtighed, så burde ICES være for gode til at tage forsigtigheden på sig. Forvalterne og politikerne bør ikke gemme sig bag videnskabelige råd fra ICES, hvis de ikke er videnskabeligt holdbare, gennemskuelige og forståelige« siger Søren Anker Pedersen.

Foto: MID

Henrik Sparholt bakker op.

»Det er videnskabens opgave at give det mest korrekte estimat – hverken et for forsigtigt eller et for optimistisk estimat – og samtidig give usikkerheden omkring det. Derefter er det op til politikerne, og ikke videnskaben, at vælge, hvilke risici samfundet vil løbe,« siger Henrik Sparholt.

Han peger på, at ICES som institution fra politisk side er velanset, da organisatio-

Chefbiolog ved Marine Ingredients Denmark og medlem af FMSY-projektet, Søren Anker Pedersen, stiller spørgsmålstejn ved, om ICES påtager sig den politiske forsigtighed.

nen på tværs af lande fungerer som en neutral, objektiv base.

»Det kan godt give den effekt, at det virker til, at de støtter ICES' rådgivning, selvom det måske i højere grad handler om at støtte ICES som institution. Under alle omstændigheder er det meget vigtigt for ICES, at rådgivningen er så god, som den overhovedet kan blive, for ICES' fremtidige ry og renommé,« siger Henrik Sparholt.

Han understreger, at projektet ikke går ud på at revse ICES.

»Mange føler det som en kritik, men det er ment som en hjælp til at komme videre i en retning, der er mere korrekt,« siger Henrik Sparholt.

Blåhvillingefiskeriet taber over 500 mio. kr. i fangstmuligheder

Resultaterne fra FMSY-projektet viser, at F_{MSY} af ICES generelt sættes for lavt, og at der kan fanges 1.502.020 ton blåhvilling i 2020 bæredygtigt og ikke kun 1.161.615 ton, som ICES' råd er for 2020. Med en pris på omkring 1,5 kroner pr. kilo blåhvilling svarer dette til over 510 mio. kr.

På langt sigt vil bestanden af blåhvilling dog blive lavere ved anvendelse af de nye F_{MSY} -værdier, men fordi den enkelte fisk vokser hurtigere, når bestanden er lille (»gulerødderne er udtyndet«) vil det i gennemsnit stadig give 75.000 ton mere om året i bæredygtigt udbytte, svarende til 112 mio. kr.

Påvirker hele værdikæden

Fiskerne bliver betalt omkring 1,5 kr. pr

kg blåhvilling af fiskemel og -oliefabrikkerne. Af 1 ton modtaget blåhvilling, producerer fabrikkerne ca. 250 kg (25%) fiskemel + fiskeolie til en eksportværdi på 10 kr./kg.

Dvs. at fiskerne for 1 ton blåhvilling får 1500 kr. og fabrikkerne har en eksportværdi af mel + olie på 2500 kr.

Det handler altså om arbejdspladser og

afledede arbejdspladser langs hele værdikæden.

De forsigtige og mangelfulde ICES-rådgivningsmodeller giver således et betydeligt tab af ellers bæredygtige fangstmuligheder og udbytte.

Kilde: Henrik Sparholt og Søren Anker Pedersen

»Fiskerierhvervet mister milliarder årligt grundet ICES' træghed«

Forskerne bag FMSY-projektet har estimeret, at samfundet årligt mister omkring 40 mia. kroner i tabte fangstmuligheder i Nordøstatlanten, indtil de nye Fmsy-værdier bliver indført af ICES.

Leder af FMSY-projektet, Henrik Sparholt, mener, at ICES vil tage positivt imod de nye resultater af FMSY-projektet. Problemet ligger snarere i, at ICES formentlig vil bruge omkring 10 år på at få resultaterne implementeret.

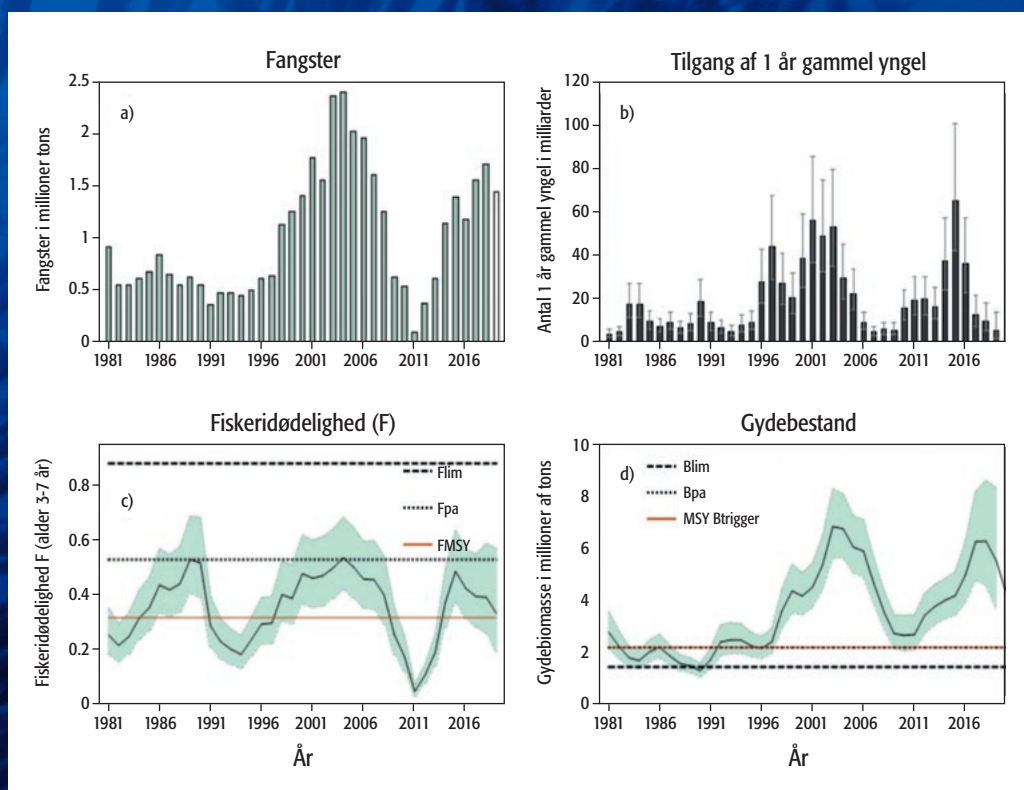
»Der er en kæmpe træghed i hele ICES-apparatet. Spørgsmålet er, om samfundet kan være tilfreds med at miste bæredygtigt udbytte for milliarder hvert år, implementeringen af de nye Fmsy-værdier bliver forsinket i ICES regi,« siger Henrik Sparholt.

Han forklarer, at FMSY-projektet har opstillet nogle grove beregninger på nye Fmsy-værdier for de forskellige bestande i Nordøstatlanten. Beregninger, der i princippet giver mulighed for, at de kan implementere de nye værdier i morgen.

»Politikerne burde vågne op og sige, at vi skal forvalte efter de nye sæt af Fmsy-værdier, som er nogenlunde korrekte – og så bruge de næste 10 år på at finjustere dem,« siger Henrik Sparholt.

Fiskerierhvervet mister omkring 40 milliarder kroner årligt i tabte fangstmuligheder, så længe ICES ikke benytter de nye F_{msy}-værdier

Figur 1. Figuren viser den historiske udvikling i blåhvillingfiskeriet og -bestanden i Nordøst Atlanten fra 1981 til 2019.

a) Fangster, b) Tilgange af 1 år gammel yngel, c) Fiskeridødelighed med ICES-referencenpunkterne Flim, Fpa og FMSY, d) Gydebestanden med ICES-referencenpunkterne Blim, Bpa og MSY Btrigger. De grønne områder omkring fiskeridødelighed i c) og gydebestanden i d) angiver usikkerheden i modelberegningerne. Kilde: ICES (Det Internationale Havforskningsråd).

»Vi vil være med til at sikre, at der

De sparer ikke på humøret, de tre gæve skawboer, der nu kan kalde sig ejere af S 107 Skagerak. Knap er FF Nyt nået ombord på det nye rejeskib, før vi er med ude at sejle en tur i Skagen Havn. Stemningen er høj og fortællingerne mange.

Det gode skib S 107 Skagerak er i skrivende stund blot en måned gammel og netop hjemvendt fra en uge på havet – i dejligt solskin og med lasten fuld af rejer og mørksej.

»Jeg var kun 12 år, da jeg var ude at sejle for første gang, med fire fremmede mænd,« indleder Lars Mose en af sine fortællinger. »... Hold kæft jeg længtes hjem! Men jeg var bare så bidt af fiskeriet – jeg skulle bare ud at sejle,« fortæller han.

Lars Mose er ejer af S 107 Skagerak med 50 procent. De øvrige 50 procent deles mellem Thomas Kristiansen og Jens Kristian Bang Andersen.

Der er travlhed på skib såvel som kaj, da

S 107 Skagerak

- Skibet er det allerførste, der er lavet helt fra bunden af Karstensens Skibsværft. Skroget er lavet af KS Poland
- 28 meter langt og 8,5 meter bredt
- Kapacitet på 331 ton
- 1000 hestekræfters Caterpillar motor
- Rejefabrik installeret
- Lars Mose var tidligere rejefisker og ejer af S 107 Ulla Lindblad.
- Thomas Kristiansen og Jens Christian Bang Andersen er gamle makkere og tidligere ejere af S 430 Well Bank, hvorfra de fiskede hummere og industrifisk

er en fremtid i dansk fiskeri»

Stoltheden er til at tage at føle på! Her er de tre ejere, fra venstre: Thomas Kristiansen, Jens Christian Bang Andersen og Lars Mose.

»Det er simpelthen fantastisk at sejle i sådan et vejr! Og så med sådan et skib. Det tog mig 50 år at få sådan et skib!«, siger Lars Mose glædestrålende.

Der er liv og glade dage på kajen, da S 107 Skagerak lægger til en varm septemberdag.

FF Nyt er med ombord. Men som Lars Mose selv siger er han mest med 'for sjov', da han til daglig primært passer arbejdet på land. Derfor er det ham, der har bedst tid til at besvare vores spørgsmål.

Generationsskifte og lærlinge skal sikre fiskeriet i fremtiden

Lars Mose fortæller, at han med sin alder af 62 år godt kunne have pensioneret sig selv, men:

»Jeg synes, der skulle ske noget! Jeg

kunne godt have solgt min kvote og sat mig tilbage, men jeg vil gerne være med til at sikre, at der er en fremtid i dansk fiskeri. Fiskerne bliver færre og færre, så jeg hoppede med på denne nybygning, og så er planen på sigt, at Thomas og Kesse (Jens Christian) skal overtage min andel. Af samme årsag tager vi også lærlinge med – for at sikre, at der også er nogen til at overtage fiskeriet, når de også engang bliver for gamle,« siger Lars Mose.

S 107 Skagerak er kun en måned gammel, men det går indtil videre rigtig godt med fiskeriet, og det er i småtingsafdelingen, hvad der har været af startvanskeligheder.

»Der er ingen tvivl om, at vi er rigtig stolte af vores nye skib. Mit gamle skib var 34 år gammelt, og tiden var løbet fra det. Det er noget anderledes at gå ombord på et skib, der står 2020 på,« siger Lars Mose.

Foto: Lærke Worsøe

Foto: Lærke Worsøe

Foto: Lærke Worsøe

Foto: Lærke Worsøe

- 1 Der er installeret spritny rejefabrik nedenunder
- 2 Rejerne koges, nedkøles og pakkes ombord på skibet.
- 3 Skibet er ladet med såvel rejer som mørksej, og de mange ton hejses denne vej op på dækket.
- 4 Efter losning køres fangsten til Skagen Fiskeauktion.

»Vi har haft en ophedet debat med DTU Aqua«

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) har gentagne gange kraftigt opfordret DTU Aqua til at ændre områdeinddelingen af tobisfiskeriet samt den urimeligt store sikkerhedsmargin i brislingefiskeriet. Derfor undrer det bestyrelsesformand Fridi Magnusen kraftigt, at det syntes så let, da ændringen drejede sig om at nedjustere tobiskvoten fra, hvad de oprindelige skrabetogter i område 2 »lovede« af godt tobisfiskeri.

Fridi Magnusen fortæller til FF Nyt, at DPPO har haft en »ophedet« debat med DTU Aqua.

»Al den tid, vi har appelleret til at droppe områdeinddelingen af tobisfiskeriet har DTU Aqua henvist til, at dette spørgsmål skal behandles i forbindelse med en ICES benchmark. Derfor er det helt skævt, at de selvsamme biologer hen over natten, lige inden opstarten på sæsonen, kan gennemføre en såkaldt inter-benchmark, der har så voldsom en påvirkning på fiskeriet,« siger Fridi Magnusen, bestyrelsesformand i DPPO.

En af konsekvenserne heraf blev, at fiskeriet stoppede tidligt.

»Der ligger store værdier derude, der ikke bliver fisket op, og det har givet tabt indtjening for mange millioner kroner,« siger Fridi Magnusen.

Alt for dyr sikkerhed i brislingefiskeriet

Med hensyn til brislingefiskeriet mener Fridi Magnusen, at sikkerhedsmarginen er helt ude af proportioner.

»Brisling er en kortlivet art, som derfor kan give store udsving – det er vi med på, og det lever vi med. Men prisen for at være overforsigtig i 2020 er over 200.000 tons tabt kvote, og det er fuldstændig vanvittigt og urimeligt,« siger Fridi Magnusen.

»Vi er uforstående overfor, hvorfor DTU Aqua er så insisterende i forhold til at bibeholde områdeinddelingen på tobisfiskeriet, når det tvinger os fiskere ud i uhensigtsmæssigt fiskeri,« siger bestyrelsesformand i DPPO, Fridi Magnusen.

Foto: DPPO

Han vil i DPPO regi fortsætte med at sætte fokus på problemerne.

»Vi er fortsat i løbende dialog med DTU Aqua og myndighederne omkring forvaltningsmodellerne. Vi kan ikke gøre andet

end fortsat at forsøge at påvirke modellerne og påpege manglerne. Vi argumenterer såvel med det, vi ser ude på havet som med biologisk viden,« siger Fridi Magnusen.

MATJESSÆSONEN:

»Fuld knald på fra starten«

Årets matjessæson gik rigtig godt og endte med en lille stigning i landinger i forhold til sidste år.

Al produktion af matjes sker, efter de hollandske kunder selv har været med til auktion på Skagen Fiskeauktion og nøje udvalgt de bedste sild. Herefter producerer og pakker Scandic Pelagic sildene helt efter hollændernes specifikke ønsker.

Matjessæsonen blev indledt 1.6., og derefter havde Scandic Pelagic fem uger til at indfri de hollandske matjeskunders ønsker.

»Matjessæsonen kom i gang med fuld knald på fra starten. Sildene blev gode og fede overraskende hurtigt, og vi endte med en lille stigning i forhold til sidste år. Det er vi rigtig godt tilfredse med, i forhold til at markedet i år var svært og udfordrende på grund af corona,« siger Henrik Sørensen, som leder indløb og salg i matjessæsonen.

Ungarbejdere og hollandske indkøbere

Stemningen er altid ganske særlig på fa-

Matjes

- Matjessild har en fedtprocent på 15-20% og er en stor delikatesse i Holland
- Det hollandske ord matjes betyder jomfru, og ordet henviser til at matjessild er uden rogn
- I Holland findes der matjesboder, som minder om vores pølseboder herhjemme.
- Matjes sælges enten hele til brug i matjesboderne, eller som hovedkappede til salg i de hollandske supermarkeder

brikken i matjessæsonen, som emmer af travlhed og derfor også får et frisk pust i form af en masse ungarbedere.

»Alle ser frem til matjessæsonen, da den er noget helt specielt og ligesom er tegn på, at nu starter sommeren,« siger produktionschef Klaus Smed.

Udover det ekstra personale er Scandic Pelagics tre hollandske kunder til stede på fabrikken sæsonen igennem, hvor de udvælger de bedste sild på Skagen Fiskeauktion samt overværer produktionen hele vejen igennem.

»Der er ekstra høje krav til kvaliteten af matjessild, og vores opgave er at producere efter hollændernes ønsker og behov og samtidig sikre en optimal produktion,« siger Klaus Smed.

Et helt års levebrød på fem uger

Det, at hollænderne er på fabrikken hele sæsonen igennem, fortæller da også noget om vigtigheden af kvaliteten.

»For os på fabrikken er det fem ugers arbejde, men som hollænderne siger, så er det, hvad de skal leve af resten af året,« siger Henrik Sørensen.

Henrik Sørensen (tv) og Klaus Smed har hhv. 30 og 20 års erfaring med matjes. »Vores drøm er, at Scandic Pelagic laver en matjesbod i Skagen til sommerens turister,« fortæller de med et smil.

Markedet for matjes var udfordret grundet coronapandemien. Til gengæld blev matjessildene gode og fede overraskende hurtigt, og sæsonen endte med en lille stigning i forhold til sidste år.

Skuden er vendt på

Det går godt på Scandic Pelagics sildefabrik på Ellös i Sverige. Fabrikken oplever høj produktion, positive medarbejdere og god kvalitet på slutprodukterne, efter flere års store udfordringer og omfattende renoveringer.

Efter renoveringerne har fabrikken en kapacitet på 16-20 ton sild i timen, og væsentligst af alt er der sat en stopper for de mange driftstop.

Ellös

I 2018 kunne FF Nyt berette om et større renoveringsarbejde på Scandic Pelagics afdeling på Ellös i Sverige, som kørte trægt, og som også drillede under renoveringen. Flere års intenst arbejde og en fokuseret indsats fra ledelsen bærer nu endelig frugt, og i august måned har fabrikken kørt med en produktion på omkring 600-700 ton sild om ugen og ganske få driftsstop, som tidligere var en af de helt store problemer på fabrikken.

»Vi har oplevet rigtig mange og store udfordringer og somme tider mange frustrationer i de seneste år. Derfor er det virkelig en stor tilfredsstillelse at se, at vores fabrik nu kører med fuld produktion og at der er flow i arbejdsprocesserne. Maskinerne kører nærmest på slaget,« siger adm. direktør på Scandic Pelagic Ellös AB, Martin Kuhlin.

Martin Kuhlin peger på, at en anden væsentlig faktor i fremgangen skyldes en ændring i organisationskulturen, som har givet medarbejderne større trivsel.

»Vi har skabt større fokus på kommunikationen i virksomheden, og medarbejderne er langt mere inde over at tage beslutningerne. Det gør, at de også er mere villige til at udføre opgaverne og bærer en større stolthed omkring dem,« siger Martin Kuhlin.

Godt samarbejde i samlet Scandic Pelagic

Martin Kuhlin lægger vægt på, at det

»Det hårde arbejde har båret frugt i form af væsentligt øget effektivitet,« siger adm. direktør i Scandic Pelagic Ellös AB, Martin Kuhlin.

stærke samarbejde mellem Danmark og Sverige ligeledes har været en medvirkende faktor til, at Ellös nu skaber positive resultater.

»De forskellige dele af Scandic Pelagic er kørt rigtig godt sammen som en enhed. Vi har blandt andet en meget tæt kommunikation omkring landingerne, hvilket optimerer processerne på vores fabrik. Vi har også modtaget uvurderlig hjælp fra såvel kvalitetsafdelingen som den tekniske afdeling i Danmark, siger Martin Kuhlin.

Han understreger samtidig, at der fortsat skal en fokuseret indsats til for at fortsætte væksten.

»Det er vigtigt for os at huske, at der fortsat er mange udfordringer forude. Vi kan ikke tillade os at læne os tilbage. Det handler blandt andet om den fortsatte tilførsel af råvarer, men også tekniske aspekter som for eksempel rengøringen af procesvand,« siger Martin Kuhlin.

»Vi har en rigtig god kvalitet på vores slutprodukter,« siger Martin Kuhlin.

Stor ros til medarbejderne i Hanstholm

FF Skagens fabrik i Hanstholm har kørt med næsten fuld produktion hele sommeren. Fleksible medarbejdere og godt udstyr har været vejen frem.

FF Skagen i Hanstholm åbnede op for produktion i marts måned, efter fabrikken er begyndt at være lukket for produktion fra november til marts. De første par måneder var lidt træge, men siden kom der fart på, og fabrikken har i skrivende stund kørt ikke mindre end 173.000 ton fisk igennem.

»Der er stor ros til medarbejderne i Hanstholm – de har simpelthen gjort det helt fantastisk godt,« siger Fish Supply Director, John B. Christensen.

Derudover har forholdsvist godt udstyr

på fabrikken været med til at sikre et godt flow i produktionen med meget få driftsstop.

»Maskinparken har bare kørt fantastisk godt. Vedligeholdet af maskinerne er gået rigtig fint, og igen må jeg rose medarbejderne for at være fleksible, så produktionen har kunnet få optimale vilkår,« siger John B. Christensen.

De store skibe støder ikke længere på grund

Hanstholm Havn undergår i øjeblikket en havneudvidelse, som blandt sikrer bedre

indsejlingsforhold. John B. Christensen påpeger i den forbindelse, at det virker til, at de større både er blevet glattere for at sejle til Hanstholm, da tidligere problemer med påsejling af havnebunden er blevet udbedret.

Billedet her er taget på en solskinsfyldt septemberdag, hvor HM 379 Lingbank fra Hanstholm er ved at losse 700 ton brisling til FF Skagen i Hanstholm.

